

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Υπηρεσία Ενημέρωσης και
Δημόσιας Διπλωματίας

Αθήνα, 27 Ιανουαρίου 2014

Ομιλία Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και ΥΠΕΞ Ευ. Βενιζέλου στη Διάσκεψη των Προέδρων των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων των Κοινοβουλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αθήνα, 27.01.2014)

Α. Ομιλία Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Εξωτερικών κ. Ευάγγελου Βενιζέλου

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Σας υποδέχομαι με πολύ μεγάλη χαρά εκ μέρους της Ελληνικής Κυβέρνησης στην Αθήνα και σας ευχαριστώ διότι η παρουσία σας εδώ, η οποία βεβαίως είναι θεσμική λειτουργεί ενισχυτικά για την Ελληνική Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το εξάμηνο αυτό.

Η Ελληνική Προεδρία του Συμβουλίου έχει πλήρη συνείδηση του ενισχυμένου και κρίσιμου θεσμικού ρόλου των Εθνικών Κοινοβουλίων των κρατών μελών στη λειτουργία του οικοδομήματος της Ε.Ε. Έχουμε πλήρη συνείδηση της σημασίας που έχουν οι αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας στη λειτουργία των θεσμών και των διαδικασιών της Ε.Ε., αλλά και στον καθορισμό του ρυθμού της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Αποδίδουμε ως Προεδρία ιδιαίτερη σημασία στη συνεργασία μας, όχι μόνο με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τους σχηματισμούς του, τις Επιτροπές του, αλλά και με τα Εθνικά Κοινοβούλια όλων των κρατών-μελών πολλά από τα οποία έχουν, βεβαίως, όχι μία, αλλά δύο συνελεύσεις, δύο Σώματα. Ανήκουν στην παράδοση δικαμεραλισμού σε αντίθεση με την Ελληνική Κοινοβουλευτική παράδοση της μονήρους όπως λέμε Βουλής, του μονοκαμεραλισμού.

Χαίρομαι πραγματικά διότι απευθύνομαι στους Προέδρους ή τους Εκπροσώπους των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων των Κοινοβουλίων των κρατών μελών, καθώς γνωρίζω τη μακρά παράδοση της COSAC, αλλά και το νέο θεσμικό ρόλο που η Συνθήκη της Λισαβόνας και τα προσαρτημένα σε αυτήν Πρωτόκολλα αποδίδουν και στις Επιτροπές Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και στα Κοινοβούλια των κρατών μελών.

Το γεγονός ότι αποδίδουμε ως Προεδρία ιδιαίτερη σημασία στα Κοινοβούλια των κρατών μελών φαίνεται και από το ότι τόσο εγώ όσο και οι Υφυπουργοί των Εξωτερικών, ανταποκρινόμαστε με πολύ μεγάλη προθυμία στις προσκλήσεις των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων ή Εξωτερικών Υποθέσεων Κοινοβουλευτικών

Σωμάτων κρατών μελών, να ενημερώσουμε απευθείας τα ξένα Κοινοβούλια. Το έκανα προσωπικά ήδη με πολύ μεγάλη χαρά στις Επιτροπές Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Γαλλικής Γερουσίας, ο κ. Υφυπουργός Εξωτερικών το έκανε στο Βελγικό Κοινοβούλιο και στη Γαλλική Εθνοσυνέλευση.

Κυρίες και κύριοι, η παρούσα Ελληνική Προεδρία του Συμβουλίου της Ε.Ε. είναι ιστορικά η πέμπτη μετά την ένταξη της Ελλάδας στις τότε Ευρωπαϊκές Κοινότητες, το 1981. Διατηρούμε μια πολύ ισχυρή θεσμική μνήμη από τις προηγούμενες τέσσερις Ελληνικές Προεδρίες, κυρίως από τις δύο τελευταίες αυτήν του 1994 και αυτή του 2003, που συνδέονται με ένα πάρα πολύ σημαντικό ευρωπαϊκό κεκτημένο. Καταρχάς συνδέονται με τα δύο τελευταία πολύ μεγάλα κύματα της διεύρυνσης της Ε.Ε..

Η Ελληνική Προεδρία του πρώτου εξαμήνου του 1994, ολοκληρώθηκε με τη Σύνοδο Κορυφής της Κέρκυρας και με την υπογραφή της Συνθήκης Ένταξης των τριών τότε νέων χωρών, που μετέτρεψαν την Ευρώπη των δώδεκα, σε Ευρώπη των 15 και παραλίγο σε Ευρώπη των 16, εάν η Νορβηγία, που υπέγραψε και πάλι στην Κέρκυρα, δεν απέρριπτε για δεύτερη φορά στο σχετικό δημοψήφισμα την ένταξή της. Σε μια πολύ σημαντική ιστορική στιγμή στην Αθήνα το 2003, υπεγράφη η Συνθήκη Ένταξης, η Συνθήκη των Αθηνών για τις δέκα χώρες που οδήγησαν στην Ευρώπη των είκοσι επτά.

Η Προεδρία μας, μάλιστα το 2003, όπως γνωρίζετε, που κορυφώθηκε με τη Σύνοδο Κορυφής της Θεσσαλονίκης στη Χαλκιδική, ασχολήθηκε ιδιαίτερα με το ανολοκλήρωτο και ατελέσφορο ζήτημα του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, που δεν υιοθετήθηκε τελικά, αλλά που «άνοιξε» το δρόμο για τη μεταρρυθμιστική Συνθήκη της Λισαβόνας και για το υπάρχον Ευρωπαϊκό θεσμικό οικοδόμημα.

Ακούω πάρα πολύ συχνά την ένσταση άλλοτε ευθέως και άλλοτε έμμεσα, πώς είναι δυνατόν η Ελλάδα της κρίσης, η Ελλάδα του Μνημονίου, η Ελλάδα που διαπραγματεύεται με τους εταίρους της στην ευρωζώνη και με την Τρόικα που είναι ένα θεσμικό υβρίδιο μη προβλεπόμενο από τις Συνθήκες, να ασκεί την Προεδρία του Συμβουλίου της Ε.Ε. και να ενεργεί και να ομιλεί εξ ονόματος όλων των κρατών μελών; Γνωρίζετε πολύ καλά ότι η ανάληψη της περιοδικής Προεδρίας δεν είναι μια επιλογή, αλλά είναι μια θεσμική υποχρέωση που προβλέπεται από τις Συνθήκες.

Ως θεσμός η περιοδική Προεδρία συμβολίζει μια θεμελιώδη αρχή της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης που είναι η αρχή της θεσμικής ισοτιμίας όλων των κρατών μελών. Η κρίση που διέρχεται η Ε.Ε. και ιδίως η ευρωζώνη τα τελευταία χρόνια έχει υποβαθμίσει στην πράξη την Αρχή της Θεσμικής Ισοτιμίας. Τώρα πια δεν έχουμε την παλιά παραδοσιακή διαίρεση ανάμεσα σε καθαρούς πληρωτές και καθαρούς λήπτες, σε σχέση τους ίδιους πόρους της Ε.Ε. και την κατανομή των κοινοτικών κονδυλίων και των διαφορετικών προγραμμάτων.

Τώρα έχουμε χώρες, οι οποίες είναι δημοσιονομικά ενάρετες, λίγες, κι αυτές υπαγορεύουν πάρα πολύ συχνά όρους στις δημοσιονομικά «άσωτες» χώρες, που με τον Α ή Β τρόπο εντάσσονται σε προγράμματα προσαρμογής και πρέπει να υπακούουν σε κανόνες αυξημένης και αυστηρής επιτήρησης.

Η Προεδρία, όμως, είναι για την Ελλάδα μια πολύ καλή θεσμική ευκαιρία, να προβάλλουμε ένα άλλο πρόσωπο, το πρόσωπο μιας κανονικής ευρωπαϊκής χώρας, το πρόσωπο της Ελλάδας μετά την κρίση. Γιατί, πραγματικά, το εξάμηνο αυτό δεν έχει μόνο ευρωπαϊκή σημασία λόγω της προεδρίας, έχει και πολύ μεγάλη εθνική σημασία, γιατί για εμάς το εξάμηνο αυτό είναι το εξάμηνο της επιβεβαίωσης, της οριστικής εξόδου από το μνημόνιο για την κρίση, λόγω των πολύ μεγάλων δημοσιονομικών επιτευγμάτων που έχουμε να επιδείξουμε μετά από τέσσερα χρόνια σκληρών θυσιών του ελληνικού λαού και το δημοσιονομικό στοιχείο που συμβολίζει αυτή την επιτυχία, είναι ότι η Ελλάδα το 2013 εμφανίζει - ένα χρόνο νωρίτερα απ' ό,τι είχε προγραμματισθεί - πρωτογενές πλεόνασμα στην εκτέλεση του προϋπολογισμού της,

που είναι μια ένδειξη αποκατάστασης των δημοσιονομικών ανισορροπιών κι αν μάλιστα αναγνώσουμε το πρωτογενές πλεόνασμα όχι ονομαστικά, αλλά διαρθρωτικά, εάν δούμε το πρωτογενές πλεόνασμα κυκλικά προσαρμοσμένο και λάβουμε υπόψη μας και τα εφάπαξ μέτρα, τότε έχουμε ένα διαρθρωτικό πλεόνασμα 6,5% του ΑΕΠ, το καλύτερο διεθνώς, καλύτερο κι απ' αυτό που εμφανίζει η Σιγκαπούρη.

Κυρίες και κύριοι, η περιοδική Προεδρία του Συμβουλίου έχει συνείδηση του περιορισμένου σχετικά ρόλου της Προεδρίας τώρα με τη Συνθήκη της Λισσαβόνας, καθώς υπάρχουν πολύ σημαντικές μόνιμες Προεδρίες και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων υπό την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής και η Ύπατη Εκπρόσωπο της Ε.Ε., αλλά θα έλεγα στο επίπεδο της ευρωζώνης και με την μόνη Προεδρία του Eurogroup. Έχουμε πολύ καλή και στενή συνεργασία με τις μόνιμες Προεδρίες, τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και, φυσικά, την Επιτροπή και πάρα πολύ στενή και πρακτική συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ολομέλειά του και όλες τις Επιτροπές του.

Οι συνάδελφοί μου έχουν ενημερώσει τις καθ' ύλην αρμόδιες Επιτροπές. Προσωπικά ενημέρωσα την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων. Έχουμε συνεργαστεί στον προγραμματισμό του νομοθετικού έργου, γιατί το εξάμηνο αυτό είναι ένα εξάμηνο σύντομο κοινοβουλευτικά, καθώς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαλύεται ενόψει των ευρωπαϊκών εκλογών, άρα έχουμε μικρότερο ωφέλιμο χρόνο κοινοβουλευτικά. Αυτό αφορά και τα εθνικά κοινοβούλια, που έχουν λόγο στις διαδικασίες αυτές με βάση τις Αρχές της Επικουρικότητας και της Αναλογικότητας, αλλά υπάρχει ένα αντάλλαγμα. Το εξάμηνο αυτό, που είναι σύντομότερο απ' ό,τι συνήθως κοινοβουλευτικά, είναι πυκνότερο και εντονότερο πολιτικά, γιατί είναι το εξάμηνο της προετοιμασίας των ευρωπαϊκών εκλογών και άρα το εξάμηνο του μεγάλου πανευρωπαϊκού διαλόγου για το μέλλον της Ευρώπης. Γιατί όλοι έχουμε ανάγκη από μια νέα αφήγηση για την Ευρώπη.

Δεν μπορεί στη συνείδηση των Ευρωπαίων πολιτών σε πολλές κοινωνίες της Ευρώπης, δεν μπορεί στη συνείδηση των νέων Ευρωπαίων πολιτών η Ευρώπη να ταυτίζεται με τη λιτότητα, την ανεργία, με την κρίση. Πρέπει να ξαναμιλήσουμε για τις μεγάλες αξίες, να μιλήσουμε ξανά για την Ευρώπη της δημοκρατίας, δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου, της πολυφωνίας, της ανεκτικότητας, για την Ευρώπη της καινοτομίας, της ανταγωνιστικότητας, του κράτους δικαίου και του κοινωνικού κράτους που πρέπει να ξεπεράσει μια διπλή κρίση, κρίση δημοσιονομική και δημογραφική. Όλα αυτά το κάθε μεγάλο ευρωπαϊκό πολιτικό ρεύμα, το κάθε μεγάλο ευρωπαϊκό πολιτικό Κόμμα, το κάθε ρεύμα ιδεών και απόψεων μέσα στην Ευρώπη το λέει με τα δικά του λόγια, αλλά ο κοινός παρονομαστής είναι η ανάγκη ν' αναδείξουμε ξανά μια Ευρώπη που έχει στόχο, που έχει ένα πολιτικό δόγμα το οποίο μπορεί να προβάλλει, δίνοντας απάντηση στις νέες μορφές ευρωσκεπτικισμού που πληθαίνουν σε πάρα πολλές χώρες.

Στο μέτρο που η αφήγηση αυτή - ενόψει και των ευρωπαϊκών εκλογών - αφορά πρωτοβουλίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και στο μέτρο που το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προετοιμάζεται απ' το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων η Ελλάδα, ως Προεδρία του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων, επιφυλάσσεται να διαδραματίσει το ρόλο της συντονιστικά και συναινετικά, προκειμένου το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, τελικά, πριν τις εκλογές να πει πράγματα που δεν είναι συνήθη, δεν είναι γραφειοκρατικά, που δεν είναι τετριμμένα, αλλά που είναι δελεαστικά και συγκεκριμένα για τους πολίτες και τις κοινωνίες της Ευρώπης.

Οι γενικές προτεραιότητες της Προεδρίας μας το εξάμηνο αυτό είναι οι προτεραιότητες των ευρωπαϊκών κοινωνιών και της συντριπτικής πλειονότητας των κρατών-μελών, γιατί κανείς δεν μπορεί ν' αμφισβητήσει πως το **πρώτο μεγάλο ζήτημα** είναι η επάνοδος σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης για την Ευρώπη και για κάθε χώρα, η αντιμετώπιση του οξύτατου προβλήματος της ανεργίας και ιδίως της

ανεργίας των νέων, η αποφυγή του κινδύνου μιας ανάπτυξης χωρίς χρηματοδοτήσεις και χωρίς και χωρίς θέσεις εργασίας («creditless & jobless growth») και, βέβαια, η αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής, η επαναθεμελίωση του ευρωπαϊκού κοινωνικού κράτους στο μέτρο του εφικτού, γιατί αυτό στην πραγματικότητα μας πηγαίνει στο πρόβλημα των ιδίων πόρων, του κοινοτικού προϋπολογισμού, της αναδιανομής των πλεονασμάτων στο ιστορικό της Ε.Ε..

Οι αποφάσεις που έχει ήδη λάβει και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα θέματα αυτά είναι πολλές. Ο βαθμός υλοποίησης είναι περιορισμένος. Άρα έχουμε πάρα πολλά να κάνουμε, όχι εισάγοντας νέες ιδέες ή νέες εξαγγελίες, αλλά διαμορφώνοντας προϋποθέσεις για πρακτικά μέτρα άμεσης εφαρμογής με τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας για την Ανασυγκρότηση και την Ανάπτυξη και όλων των άλλων «εργαλείων» που έχουμε στη διάθεσή μας.

Η **δεύτερη προτεραιότητά** μας είναι η εμβάθυνση της οικονομικής διακυβέρνησης μέσα από τις εμπειρίες της κρίσης και στο επίπεδο της Ευρώπης των 28 και στο επίπεδο της Ευρωζώνης των 18 πλέον - με την ένταξη της Λετονίας. Γνωρίζουμε πόσο σημαντική είναι η τραπεζική ένωση από την εμπειρία μας σε σχέση με την κρίση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος και την αναδιάρθρωση και ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών.

Γνωρίζουμε, πάρα πολύ καλά πόσο σημαντικό είναι να λειτουργούν οι ενιαίοι μηχανισμοί εποπτείας και εκκαθάρισης (resolution), πόσο σημαντικό είναι να ολοκληρωθεί ο μηχανισμός αυτός, που είναι νέος μηχανισμός εκκαθάρισης σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Υπάρχουν επιφυλάξεις και από τη διεθνή τραπεζική αγορά και από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Για μας, τραπεζική ένωση, βέβαια, χωρίς έναν τρίτο μηχανισμό που είχε προτείνει εδώ και πολύ καιρό ο Mario Monti, έναν ενιαίο ευρωπαϊκό μηχανισμό εγγύησης καταθέσεων, δεν μπορεί να λειτουργήσει και να υπάρξει, γιατί μπορεί τα μεγαλύτερα επιτόκια σε κάποιες χώρες να είναι δελεαστικά για τους καταθέτες, αλλά το τελικό κριτήριο για κάθε καταθέτη είναι η ασφάλεια των καταθέσεων του. Και δεν αρκεί η ασφάλεια να έχει τη μορφή μιας Κοινοτικής Οδηγίας κι ενός εθνικού μηχανισμού, πρέπει να υπάρχει και μια ως ευρωπαϊκός μηχανισμός. Σε τελική ανάλυση, τουλάχιστον, για τις 130 μεγάλες συστημικές τράπεζες, μέσα στις οποίες μετέχουν και οι τέσσερις ανά συγκροτημένες και ανακεφαλαιοποιημένες ελληνικές τράπεζες - οι τέσσερις μεγάλες ελληνικές τράπεζες- για τις οποίες έχουμε δαπανήσει από το δάνειο που έχουμε λάβει από τους εταίρους μας 50 δισ. ευρώ.

Η **τρίτη μεγάλη προτεραιότητά μας**, οριζόντια προτεραιότητά μας, είναι η προστασία των ευρωπαϊκών συνόρων, τα ζητήματα της κινητικότητας, η διαχείριση των μεταναστευτικών όρων, υπό το φως μιας ανθρωπιστικής κρίσης με δραματικές διαστάσεις. Δεν μπορεί η συνειδηση του Ευρωπαίου πολίτη να αντέξει δράματα όπως στην Λαμπεντούζα ή άλλα μικρότερα που αντιμετωπίζουμε και στη χώρα μας, δυστυχώς, γιατί είμαστε μια χώρα με τεράστια έκταση ακτών, μια χώρα που βρίσκεται στα εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης και υφιστάμεθα τις πιέσεις αυτές, μαζί με την Ιταλία, τη Μάλτα, την Κύπρο, άρα αυτό συνιστά μια προτεραιότητα του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Υπάρχει ένα εντατικό πρόγραμμα γύρω από το ζήτημα της μετανάστευσης. Συγκροτήσαμε προσφάτως, ξανά τη Μεσογειακή Ομάδα των κρατών- μελών με την Κύπρο, την Ισπανία, την Πορτογαλία, τη Μάλτα, τη Γαλλία και την Ελλάδα. Είναι σημαντικό ότι υπεγράφη η Συμφωνία Επανεισδοχής της Ε.Ε. με την Τουρκία, είναι δυσάρεστο το γεγονός ότι αυτό συνοδεύτηκε από δήλωση για την μη αναγνώριση ενός κράτους- μέλους της Ε.Ε., και την μη εφαρμογή της στο έδαφος ενός κράτους - μέλους, αλλά, εν πάση περιπτώσει, η λειτουργία αυτής της Συμφωνίας Επανεισδοχής και άλλων παρόμοιων, είναι καταλυτικής σημασίας για την διαχείριση των μεταναστευτικών όρων, αλλά ακόμα σημαντικότερο, είναι να συνδέσουμε το ζήτημα

αυτό με την κρίση στη νότια γειτονία, με την κρίση σε όλες τις χώρες της Μεσογείου, της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής, γιατί η Ευρώπη είναι πάρα πολύ κοντά και εάν δεν παρέμβει στα αίτια της κρίσης, στις πηγές της κρίσης, και, άρα, στις πηγές των προσφυγικών και μεταναστευτικών ρευμάτων, δεν θα μπορέσει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα ουσιαστικά και οριστικά, αλλά γι' αυτό θα σας μιλήσω λίγο, σε σχέση με τα μεγάλα εκκρεμή ζητήματα.

Η τέταρτη και τελική, προτεραιότητά μας, που αφορά τη φυσιογνωμία μας, την γεωγραφική και την ιστορική ως χώρας, είναι η ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική. Η Ελλάδα της Ναυτιλίας, η Ελλάδα του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου δεν θα μπορούσε να έχει μικρότερο ενδιαφέρον για τα ζητήματα αυτά, ιδίως, μετά την Κυπριακή Προεδρία και την Διακήρυξη της Λεμεσού. Έχουμε συμφωνήσει πλήρως με την επομένη από εμάς, την Ιταλική Προεδρία, με την οποία συγκροτούμε το 2014 ένα Μεσογειακό Έτος με δύο εξαμηνιαίες Προεδρίες μεσογειακών χωρών, για τη συνέχιση αυτής της πολιτικής που περιλαμβάνει τα πάντα, από ζητήματα Ενέργειας, Ανανεώσιμων, κυρίως, Πηγών, προστασίας του περιβάλλοντος, θαλάσσιας χωροταξίας, αλιείας, μέχρι ζητήματα εφαρμογής του Διεθνούς Δικαίου της θάλασσας και οριοθέτησης των θαλάσσιων ζωνών στη Μεσόγειο, οριοθέτηση που η σχετική μελέτη της ευρωπαϊκής επιτροπής έχει δείξει ότι έχει πολύ μεγάλο οικονομικό ενδιαφέρον για όλες τις χώρες-μέλη. Αλλά, βεβαίως, έχουμε και μικρότερους πιο πρακτικούς στόχους, όπως είναι να ανακηρύξουμε την περιοχή του Ιονίου και της Αδριατικής σε «μεγάλη περιοχή» της Ε.Ε. και να προωθήσουμε τον Αγωγό, τον λεγόμενο TAP (Trans Adriatic Pipeline), σε έναν Αγωγό περνάει μέσα από την περιοχή αυτή, ο ένας κλάδος του.

Φυσικά, υπάρχουν οι **προτεραιότητες για κάθε μία σύνθεση του Συμβουλίου**. Αυτές οι προτεραιότητες αφορούν, κυρίως, στις συνθέσεις που χειρίζεται το Υπουργείο Εξωτερικών, τη σύνθεση, κυρίως, του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων χωρίς να έχουμε την Προεδρία και του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων. Οι συνάδελφοί μου, έχουν παρουσιάσει τις προτεραιότητες αυτές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και νομίζω ότι υπάρχει διάθεση πολύ μεγάλης συνεργασίας με την Ελληνική Προεδρία, ήδη έχουν ξεκινήσει οι τρίλογοι με την Επιτροπή και το Κοινοβούλιο, και νομίζω, θα έχουμε σημαντικά αποτελέσματα στις νομοθετικές διαδικασίες.

Στο επίπεδο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, και της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας, είχα την ευκαιρία και την τιμή να ενημερώσω για τα συμπεράσματα του τελευταίου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της περασμένης Δευτέρας την επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου. Τους τελευταίους μήνες, στην ημερήσια διάταξή μας είναι συνεχώς τα μεγάλα προβλήματα της Νότιας Γειτονίας η Συρία, η Αίγυπτος, η ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή, η interim συμφωνία της Γενεύης με το Ιράν για το πυρηνικό πρόγραμμα, τώρα, βεβαίως, έχουν προστεθεί και πολλά, αλλά θέματα, παρακολουθούμε πάντα την οξεία κρίση στην Ουκρανία, στη μετά Βίλνιους εποχή.

Για μας, είναι προφανές, ότι γεωγραφικά προτεραιότητα έχει η **Νότια Γειτονία**, αλλά ως Προεδρία θα εφαρμόσουμε πιστά τα συμπεράσματα του Vilnius σε σχέση με την ανατολική γειτονία. Αντιλαμβανόμαστε, πόσο μεγάλη σημασία έχει η διαχείριση νέων προκλήσεων όπως αυτή στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία. Η απόφασή μας να υπάρξει αποστολή στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας είναι πολύ σημαντική. Η Ελλάδα σε συνεργασία με την Γαλλία θα φιλοξενήσει στην πόλη της Λάρισας, σε ένα από τα πέντε στρατηγεία που υπάρχουν διατεθειμένα για επιχειρήσεις ΚΕΠΑ, την εκπαίδευση της ευρωπαϊκής μονάδας που θα παρέμβει στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία.

Εφαρμόζουμε τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 19ης και 20ης Δεκεμβρίου 2013, σε σχέση με την **Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας**.

Αποδίδουμε πολύ μεγάλη σημασία στη συνεργασία με το ΝΑΤΟ με ίσους όρους (Οργανισμός με Οργανισμό) έχει για μας πολύ μεγάλη σημασία η Ευρώπη πάντα να θυμίζει ότι έχει 28 κράτη-μέλη, συμπεριλαμβανομένης και της Κυπριακής Δημοκρατίας. Έχει για μας πολύ μεγάλη σημασία η διατήρηση της Ευρωπαϊκής Αμυντικής Βιομηχανικής και Τεχνολογικής Βάσης, θέλουμε να διατηρήσουμε και την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία, σε πείσμα πολλές φορές, της τρόικας. Μία από τις πρωτοβουλίες μας είναι η πραγματοποίηση στις αρχές Ιουνίου στην Αθήνα σε συνεργασία με την Ύπατη Εκπρόσωπο της Κοινής Συνόδου Υπουργών Εξωτερικών Ε.Ε. και Αραβικού Συνδέσμου, ικανοποιώντας σχετική πρόταση του Αραβικού Συνδέσμου, και έχουμε πολύ στενή συνεργασία με την Ρουμανική Προεδρία στη συνεργασία των χωρών της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Με τη Βουλγαρική Προεδρία του Οργανισμού για τη Συνεργασία του Ευξείνου Πόντου, αλλά και με την Ελβετική Προεδρία του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη συνεργασία στην Ευρώπη κατά το εξάμηνο αυτό.

Στις αρμοδιότητές μας εντάσσεται αυστηρότερα η **πολιτική Διεύρυνσης**. Για εμάς, είναι πολύ σημαντικό κείμενο, το Κείμενο των Συμπερασμάτων του τελευταίου Ευρωπαϊκού συμβουλίου και του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων της 19ης και 20ης Δεκεμβρίου 2013 για τη διεύρυνση. Είμαστε πραγματικά εξωτερικά ευτυχής, γιατί είχαμε την ευκαιρία να προεδρεύσουμε της Διακυβερνητικής Διάσκεψης για την έναρξη των διαπραγματεύσεων ένταξης της Σερβίας στην Ε.Ε.. Ως Πρόεδρος της Διακυβερνητικής Διάσκεψης, εξέφρασα την διπλή ικανοποίηση και της Προεδρίας αλλά και της Ελληνικής Κυβέρνησης για μια εξέλιξη που είναι πολύ σημαντική για τη Σερβία, αλλά και για το Κόσοβο και την ευρωπαϊκή του προοπτική και για όλα τα δυτικά Βαλκάνια.

Θα επισκεφθώ όλες τις πρωτεύουσες της περιοχής, συμπεριλαμβανομένων, φυσικά, και των Σκοπίων, γιατί το ζήτημα της ένταξής τους δεν έχει να κάνει με ένα διμερές ζήτημα. Έχει να κάνει με την εκπλήρωση των γενικών κριτηρίων που πρέπει να καλύπτουν όλες οι υποψήφιες χώρες, σύμφωνα με την Κοπεγχάγη και σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στα οποία προαναφέρθηκα. Η καλή γειτονία και ο σεβασμός του Διεθνούς Δικαίου, δεν είναι ένα διμερές ζήτημα σε σχέση με ένα όνομα, είναι θεμελιώδες κριτήριο που πρέπει να εκπληρεί κάθε κράτος-μέλος.

Μας ενδιαφέρει πάρα πολύ η εσωτερική πολιτική, η οικονομική και κοινωνική σταθερότητα στην Τουρκία. Χαιρόμαστε που άνοιξε μετά από χρόνια ένα ακόμη κεφάλαιο και θέλουμε να βλέπουμε την Τουρκία σε ένα σταθερό ευρωπαϊκό δρόμο, που είναι όμως, δρόμος δημοκρατίας, δικαιωμάτων και κράτους δικαίου.

Στην Ανατολική Γειτονία αναφέρθηκα συνοπτικά, αλλά θέλω να τονίσω ότι αποδίδουμε πολύ μεγάλη σημασία στην ανασυγκρότηση των σχέσεων Ε.Ε. - Ρωσίας, μέσα και από την επικείμενη σύνοδο κορυφής. Αποδίδουμε εξίσου μεγάλη σημασία στον ευρωατλαντικό διάλογο και στην ολοκλήρωση του ΤΤΙΡ. Δεν ξεχνούμε στη νότια γειτονία υφιστάμενους θεσμούς, όπως η Ένωση για την Μεσόγειο, αλλά φυσικά, θέλουμε να είμαστε πρακτικοί και προσανατολισμένοι σε συγκεκριμένα αποτελέσματα και όχι σε ατέρμονες διαδικασίες.

Οργανωτικά, η Προεδρία μας είναι λιτή, έχει περιορισμένο προϋπολογισμό, τον αναγκαίο αριθμό δραστηριοτήτων εδώ, στην Αθήνα, με επίκεντρο το Ζάππειο, ένα ιστορικό κτίριο που συνδέεται με την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Αποδίδουμε σημασία στις πολιτιστικές δράσεις της Προεδρίας, γιατί η Ελλάδα είναι ταυτισμένη με τον πολιτισμό. Θα έχετε ίσως την ευκαιρία και στις πρωτεύουσες σας να δείτε κάποιες λιτές πολιτιστικές δράσεις. Στις Βρυξέλλες, ήδη λειτουργεί μια πολύ σημαντική έκθεση με το όνομα «Ναυτίλος» για την Ελλάδα της θάλασσας και για το διαρκή διάλογο μεταξύ της αρχαίας και της σύγχρονης τέχνης, μεταξύ αρχαιολογικών ευρημάτων και έργων εμπνευσμένων από τη θάλασσα, που είναι έργα του σύγχρονου πολιτισμού.

Το έμβλημα της Προεδρίας είναι ένα караβάκι που πλέει. Αυτό το караβάκι είναι το κοινό μας σπίτι και γι' αυτό, το μότο της Προεδρίας μας είναι «η Ευρώπη, η κοινή μας αναζήτηση». Η κοινή αναζήτηση, μπορεί ιστορικά και πρέπει να γίνει μια κοινή κατάκτηση. Αυτό κρίνεται από τους πολίτες και τους λαούς, σε αυτούς απευθυνόμαστε, σε αυτούς απολογούμαστε και από αυτούς προσδοκούμε να δοθεί μια νέα ώθηση για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση μέσα από τις επικείμενες εκλογές για την ανάδειξη του νέου ευρωπαϊκού κοινοβουλίου, αλλά φυσικά και των προσώπων που θα ασκήσουν τα σημαντικά θεσμικά αξιώματα της Ε.Ε.. Η Προεδρία μας θα κλείσει τον Ιούνιο με τη διαβούλευση και τη διαπραγμάτευση για τον νέο Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το νέο Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και τον νέο Υπατο Εκπρόσωπο και Αντιπρόεδρο της Επιτροπής. Πρόκειται για μια διαβούλευση διαθεσμικού και διακυβερνητικού χαρακτήρα, αλλά πάντα απομένει ένας ρόλος, έστω περιορισμένος, για την περιοδική Προεδρία του Συμβουλίου, που θα ασκούμε ακόμα εμείς.

Με αυτά τα λόγια, θέλω να σας καλωσορίσω μια ακόμη φορά, να ευχηθώ καλή επιτυχία στους κοινοβουλευτικούς πολιτικούς και προσωπικούς σας στόχους, γιατί και εγώ είμαι μέλος του Ελληνικού Κοινοβουλίου και η πρώτη μου ιδιότητα, είναι η ιδιότητα του κοινοβουλευτικού, η οποία προτάσσεται όλων των άλλων. Θέλω να σας παρακαλέσω να στηρίξετε θεσμικά τον ρόλο όμως, ως Προεδρία, που τον αντιλαμβανόμαστε μέσα στο ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο, χωρίς να παραγνωρίζουμε φυσικά τις δικές μας ευαισθησίες και προτεραιότητες, όμως ξέρουμε να διαχωρίζουμε το εθνικό από το ευρωπαϊκό επίπεδο. Ευχαριστώ.